

КОНЦЕПЦІЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЯК ІННОВАЦІЙНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ЗАСОБУ ОСВІТИ В УНІВЕРСИТЕТАХ

Дистанційну форму навчання спеціалісти зі стратегічних проблем освіти називають освітньою системою XXI століття. Актуальність теми дистанційного навчання полягає в тому, що результати суспільного прогресу, раніше зосереджені в сфері технологій, сьогодні концентруються в інформаційному середовищі. Дистанційна форма навчання дає сьогодні можливість створення систем масового безперервного самонавчання, загального обміну інформацією. Крім того, системи дистанційної освіти дають рівні можливості всім людям незалежно від соціального стану (школярам, студентам, безробітними, пенсіонер тощо) в будь-яких районах країни і за кордоном реалізувати права людини на освіту і отримання інформації.

Мета досліджуваної проблеми полягає у таких аспектах:

1. До цих пір не розроблена і не прийнята нормативно-правова база дистанційної освіти;

2. Існує тенденція «підстроювання» терміну дистанційного навчання під поняття будь-яких форм освіти;

3. Педагогічний зміст цього поняття мало кого турбує, головним стає комерційна сторона;

Щодо цілей дистанційного навчання в університеті – можна виділити наступні завдання дистанційного навчання:

1. Професійна підготовка та перепідготовка кадрів;

2. Підвищення кваліфікації за певними спеціальностями;

3. Підготовка студентів по окремих навчальних предметів;

4. Поглиблене вивчення теми, розділу з окремого курсу університетської програми;

5. Ліквідація прогалів у знаннях, уміннях, навичках студентів з певних дисциплін;

6. Базовий курс університетської програми для студентів, які навчаються на заочній формі;

7. Додаткова освіта за інтересами [1, с. 52].

Найбільш поширені види дистанційного навчання ґрунтуються на:

1. Інтерактивному телебаченні;

2. Комп'ютерних телекомунікаційних мережах (регіональних, глобальних), з різними дидактичними можливостями в залежності від використовуваних текстових файлів, мультимедійних технологій, відеоконференцій;

3. Поєднання технологій компакт-дисків та мережі Інтернет.

Перевага навчання, що базується на інтерактивному телебаченні, полягає в його можливості безпосереднього візуального контакту з аудиторією, що

знаходиться на різних відстанях від викладача. Його негативна сторона полягає в тому, що при такому навчанні здійснюється звичайне заняття, побудоване за традиційною методикою.

Наступний спосіб організації дистанційного навчання передбачає використання комп'ютерних телекомунікацій в режимі електронної пошти, телеконференцій, інформаційних ресурсів регіональних і глобальних мереж. Це найбільш розповсюджений і не дорогий спосіб дистанційного навчання, що найкраще підходить для студентів.

Третій спосіб, припускає використання компакт-дисків у якості електронного підручника. Він містить в собі великі дидактичні можливості для вузівської освіти. Перевага компакт-диска в тому, що він поєднує в собі такі якості, як інтерактивність, мультимедійність, містить великий обсяг інформації, що в значній мірі оптимізує процес дистанційного навчання [2, с. 29].

Переваги дистанційного навчання.

1. Висока ефективність професійної підготовки в порівнянні з заочною формою навчання при більш низькій вартості освітніх послуг;

2. Скорочення термінів навчання;

3. Можливості паралельного навчання в будь-якому іншому ВУЗі;

4. Незалежність студента від географічного розташування ВУЗу.

Дослідження підтвердили, що якість і структура навчальних курсів, так само як і якість викладання, при дистанційному навчанні часто набагато краще, ніж при традиційних формах навчання [3, с. 8-9].

Основні проблеми організації дистанційної форми навчання.

Ефективність дистанційного навчання безпосередньо залежить від тих викладачів, хто веде роботу зі студентами в Інтернет. Це повинні бути викладачі з універсальною підготовкою: володіють сучасними педагогічними засобами та інформаційними технологіями, психологічно готові до роботи з учнями в новому мережевому середовищі. На жаль, у нашій країні не ведеться підготовка фахівців з цієї сфери. Для успішного рішення цього питання необхідно підготувати відповідну нормативно-правову базу.

Загалом, щоб система дистанційного навчання зайняла гідне місце в системі освіти України, потрібно створити глобальну освітньо-наукову комп'ютерну мережу, оскільки саме комп'ютер дає змогу отримувати навчальний матеріал, є водночас і бібліотекою, і центром довідкової інформації, і комунікативним центром, що робить його одним з учасників реалізації програми безперервної освіти.

Список використаної літератури

1. *Околесов О. П.* Системний підхід до побудови електронного курсу для дистанційного навчання / / Педагогіка. -1999. - № 6. -С. 50-56.

2. *Полат Е. С. Петров А.Є.* Дистанційне навчання: яким йому бути? / / Педагогіка. - 1999. - № 7. -С. 29-34.

3. *Підкасистий П.І. Тищенко О.Б.* Комп'ютерні технології в системі дистанційного навчання / / Педагогіка. -2000. - № 5. -С. 7-12.